

Offentliggørelse. Om jeg vil finde det rigtigt at offentliggøre den eller ej, vil ganske afhænge af min Bedømmelse af, hvad der tjener den kongelige grønlandske Handels Interesser. Derimod agter jeg i ingen Henseende at holde Haanden over den ene eller den anden Embedsmand, men jeg agter ganske vist heller ikke letvindt og rask, som man har set det gjort baade i det ene og det andet Blad, at bedømme en Mands Arbejde, der paa saa mangfoldige Maader har vist sig at gøre en udmærket dygtig Gerning paa sin Plads. Jeg siger, at jeg ved ikke, om det vil være rigtigt at offentliggøre en Betænkning af denne Natur, og det ligger simpelthen i, at der her er Tale om et Handelsforetagende, ganske som alle andre, et Handelsforetagende, der ikke skal stilles ugunstigere overfor Kunder og Konkurrenter end noget andet Handelsforetagende. Derimod vil jeg finde det fuldstændig paa sin Plads, at Rigsdagen faar denne Betænkning meddelt, nemlig naar der bliver nedsat et Udvalg til at forhandle om det Forslag vedrørende Grønland, som jeg venter senere at kunne fremsætte.

Endelig har jeg endnu nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem for Ringsted omtalte Ædruelighedskommissionens Arbejde. Det ærede Medlem sagde: Vi have skyndt os at blive færdige. Og jeg skal aldeles ikke bestride Rigtigheden heraf; jeg tvivler intet Øjeblik om, at man har skyndt sig at blive færdig i Ædruelighedskommissionen. Det har ganske sikkert været et særdeles godt Arbejde, man der har udført, og at han har søgt at fremme det paa bedst mulig Maade, drager jeg, som sagt, intet Øjeblik i Tvivl. Men man har dog været 4 Aar om det Arbejde. Denne Kommission blev nedsat i Juni 1903 og afgav sin Betænkning i Juli Maaned i Aar. Og naar jeg giver denne Oplysning, er det altsaa ikke for i mindste Maade at drage i Tvivl, at Kommissionen har skyndt sig, men blot fordi jeg synes, at denne Oplysning i Forbindelse med det ærede Medlems Udtalelser kan have nogen Interesse, naar man erindrer sig den Maade, paa hvilken det ærede Medlem omtaler Kommissioner, han ikke selv er Formand for.

Saa sagde det ærede Medlem: Det er forbavsende, at man ikke har hørt en Bebudelse af, at der vil fremkomme et Forslag om denne Sag fra Ministeriet. Det er forbavsende, det er forbavsende, sagde det ærede Medlem Gang paa Gang i sine

Udtalelser herom. Ja, i Sandhed, man maa forbavses, thi naar det ærede Medlem ikke har hørt nogen Udtalelse derom, er det ærede Medlem maaske den eneste, der ikke har hørt dette. Jeg skal erindre om, at vi her paa Rigsdagen for nogle Aar siden behandlede et Lovforslag om en midlertidig Gæstgiverlov. Og hvorfor fremkom jeg med dette Forslag? Efter Anmodning fra Ædruelighedskommissionen, og for at Udviklingen ikke skulde blive foregriben, inden Rigsdagen kunde tage endelig Stilling til Ædruelighedskommissionens Forslag. Allerede deri laa en kraftig Bebudelse af det Arbejde, man vilde foretage sig, naar Kommissionen havde afgivet sin Betænkning. Og hvis dette ikke skulde være det ærede Medlem nok, skal jeg henpege paa, at der for ikke længe siden var et stort Postyr i Københavns Kommunalbestyrelse i Anledning af en Skrivelse, som jeg havde sendt samme Kommunalbestyrelse. Det stod udførligt omtalt baade i det ærede Medlems Partis Hovedorgan og i det dermed allierede Blad her i Hovedstaden. I denne Skrivelse udtalte jeg med rene Ord, at det er Ministeriets Hensigt at forelægge et Forslag paa Grundlag af Kommissionens Betænkning. Men desuagtet udtrykte det ærede Medlem her i Tinget sin Forbavelse over, at han ikke havde hørt noget om, at der vilde komme et Forslag.

Der var ogsaa en anden Ting, som det ærede Medlem var forbavset over, nemlig at han ikke paa sin Plads havde fundet Ædruelighedskommissionens Betænkning. Det ærede Medlem var jo Formand i denne Kommission, og det havde da maaske været naturligt og menneskeligt, om det ærede Medlem havde sagt til mig, naar vi en Dag passerede hinanden her: Hør, var det ikke Mening, at denne Betænkning nu skulde omdeles? Men det gjorde det ærede Medlem ikke, hans Forbavelse skulde højlydt frem i Tale og frem i Rigsdagstidenden. Men allerede Dagen efter laa denne Betænkning paa ærede Medlemmers Pladser. Nu kan man ikke fra Dag til Dag fremskaffe trykt et Par Hundrede Eksemplarer af Ædruelighedskommissionens Betænkning. Ærede Medlemmer ville deraf se, at der for længst fra Ministeriets Side er rekvireret de fornødne 200 Eksemplarer til Rigsdagens Medlemmer, og hvis de ikke laa oppe i Bureauet den Dag, det ærede Medlem talte derom henede, vare de nok i alle Tilfælde paa Vejen.